Degoteig a la ‘platja de Girona' en un dia plujós

Desenes de gironins aprofiten Temps de Flors per descobrir el nou espai que s'ha habilitat a la riba del Ter a Sant Ponç
S'agraeix molt la recuperació de la zona, però hi ha qui qüestiona dir-li platja

Una parella , ahir a la platja fluvial que s'ha habilitat a la riba del Ter a Sant Pon Foto: LLU SERRAT.

Ahir no era el millor dia per anar a la platja. Fins i tot encara que fos a una que no està precisament ideada per banyar-s'hi. De fet, hi està prohibit fer-ho. I no pas perquè encara no sigui estiu. Tot i això, desenes de gironins van acostar-se ahir al matí a la zona que des de l'Ajuntament s'ha anomenat “platja fluvial” o directament “la platja de Girona”, un espai de sorra i còdols que s'ha habilitat recentment a la riba fluvial del Ter a la zona de Sant Ponç. La platja s'ha desbrossat i netejat els últims mesos amb la intenció de recuperar la zona i obrir un nou espai natural per a la ciutadania, i s'ha volgut aprofitar Temps de Flors per donar-lo a conèixer. Les brigades municipals, que ja van participar de manera activa en la creació de l'espai –ideat per l'arquitecte paisatgista Martí Franch–, han estat les encarregades del muntatge especial per al festival: la instal·lació de mobiliari de platja, bàsicament gandules. Dissabte, els curiosos s'hi van poder asseure i relaxar; ahir, però, la pluja ho va mullar tot.

El sentir general era que estava ben condicionat i que paisatgísticament l'espai és molt bonic

El fet que la platja estigui allunyada del centre i la novetat de la zona dificulta que hi arribin els visitants de fora. Totes les persones que ahir al matí eren veïns de Girona mateix, que n'havien sentit a parlar i que, encuriosits amb la idea, havien decidit aprofitar el diumenge per anar-hi fent un passeig. Tampoc és que sigui fàcil de localitzar. És a tocar de les instal·lacions del GEiEG i la part posterior de l'hospital Josep Trueta, però es troba a faltar alguna indicació final, just quan seguint els rètols de “platja fluvial” que hi ha des de l'avinguda de França s'arriba a la riba del Ter. Llavors, no se sap si anar a dreta o esquerra.

Com que, a més, el dia no acompanyava, en cap moment hi va haver gaire gent. Més aviat, era un degoteig. Ara arribava una parella, ara una altra quan la primera ja era fora... Tot amb molta tranquil·litat, com convida la zona.

En general, el nou espai agradava. Es considerava un encert haver-la recuperat i tenir un nou parc a la riba del Ter. “Està molt ben condicionat”, “paisatgísticament és molt bonic”, eren alguns dels comentaris més comuns. També hi havia qui pensava que podia ser un bon lloc d'esbarjo per als familiars dels malalts ingressats al Trueta. El que no es tenia tan clar és que se li digui platja. Almenys per l'Alfons: “T'esperes una altra cosa. No entenc quina intenció tenien en dir-li platja. Per mi és un nom poc adequat. Com a parc d'oci està molt bé, eh?”, deixava clar. El seu company, en Josep Maria, a més, tenia un altre suggeriment: “La gràcia seria que formés part d'una ruta, ciclista per exemple, com un punt de parada.”

Abans d'acabar, dos detalls especialment curiosos. D'una banda, les gandules estaven totes lligades amb encadenats, no fos cas que algun brètol les robés. I de l'altra, també per si de cas, hi havia bastants rètols als

arbres advertint que estava prohibit banyar-se. No fos cas que tant anomenar la zona platja algú es confongués i es pensés que era en una de veritat.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-05-2016 Pàgina 10

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/965542-degoteig-a-la-lplatja-de-girona-en-un-dia-plujos.html